UCHWAŁA NR XXIV/428/16
RADY MIASTA TYCHY

z dnia 25 sierpnia 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446), w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), na wniosek Komisji Rewizyjnej,

Rada Miasta Tychy uchwala:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi Pana M K na działalność Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2

Uzasadnienie Komisji Rewizyjnej stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Odpowiedzialny za wykonanie uchwały jest Prezydent Miasta Tychy.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta Tychy

mgr Maciej Gramatyka

Załącznik do uchwały
Nr XXIV/428/16
Rady Miasta Tychy
z dnia 25 sierpnia 2016 r.

Uzasadnienie:
(Uchwała Nr XXIV/428/16)

W dniu 22 kwietnia 2016r. Skarżący złożył ustnie do protokołu w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach skargę na działalność Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach w związku z całkowitym brakiem rozeznania sytuacji, zdrowotnej, bytowej, socjalnej i życiowej Skarżącego. W ocenie Skarżącego wszystkiego Jego pisma (między innymi w sprawie spłaty zadłużenia czynszu mieszkaniowego, rachunku telefonicznego oraz dotyczące innych form pomocy jak „szlachetna paczka") były przez MOPS ignorowane. Wskazał również, że Ośrodek nie zapewnia mu usług opiekuńczych, a kontakt z pracownikami socjalnymi budzi zastrzeżenia. Skarżący zarzucił brak z ich strony pomocy w załatwieniu formalności związanych z przedłużeniem orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności oraz renty na drodze wyjątku, a także pomocy w załatwieniu dodatku mieszkaniowego i spłacie zadłużeń.

Skarga nie jest zasadna albowiem przeprowadzone w sprawie postępowanie wyjaśniające nie potwierdziło zarzutów podnoszonych przez Skarżącego. Zgromadzony materiał nie potwierdził, aby przedstawione przez Skarżącego zarzuty dotyczące pracowników Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach były zasadne. Pracownicy socjalni wykonują swoje obowiązki zgodnie z ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz kodeksem etyki pracownika socjalnego. Każdy pracownik socjalny rozpatrujący sprawy Skarżącego działał w granicach prawa, stosując procedury wynikające z przepisów powszechnie obowiązujących, szczególnie z uwzględnieniem ustawy o pomocy społecznej oraz kodeksu postępowania administracyjnego. Rada ustaliła, iż decyzjami z dnia 9 grudnia 2015 r. odmówiono Skarżącemu przyznania zasiłku celowego na spłatę zadłużenia czynszu mieszkaniowego w wysokości ok. 2000 zł oraz przyznania zasiłku celowego na spłatę zadłużenia abonamentu telefonicznego w wysokości ponad 1.100 zł z uwagi na fakt, iż zgodnie z polityką Ośrodka pomoc w formie zasiłku przyznawana jest na zaspokojenie podstawowych potrzeb tj. zakupu niezbędnych leków, opału i żywności oraz nie mieściła się w możliwościach finansowych Ośrodka (art. 3 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej „Potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy powinny zostać uwzględnione jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej). Ośrodek rozpatrując podanie strony wziął pod uwagę orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego w myśl, którego „pomoc społeczna nie jest zobowiązana do zaspokojenia wszystkich potrzeb osób ubiegających się o pomoc nawet wówczas, gdy są to niezbędne potrzeby bytowe danej osoby, ponieważ uzależnione jest to od możliwości pomocy społecznej". Ponadto, poinformował Skarżącego o możliwości rozłożenia zaległości czynszowych na raty oraz wskazał, że stosownych informacji udzieli Administracja Tyskiej Spółdzielni Mieszkaniowej „Oskard". Ww. decyzje nie zostały jednak odebrane przez Skarżącego pomimo pozostawionych w dniach 14 grudnia 2015r. oraz 28 grudnia 2015 r. zawiadomień, czego skutkiem było pozostawienie decyzji w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Decyzje te stały się ostateczne. Ponadto, pismem z dnia 2 grudnia 2015 r. została udzielona Skarżącemu informacja o braku możliwości zgłoszenia do projektu „Szlachetna Paczka", zorganizowanego przez Stowarzyszenie „Wiosna" w związku z zakończonym naborem uczestników. Wskazane pismo nie zostało podjęte przez Skarżącego. Skarżący został natomiast objęty pomocą w ramach Programu Operacyjnego Pomocy Żywnościowej 2014-2010 (współfinansowanym z Funduszu Europejskiej Pomocy Najbardziej Potrzebującym w Podprogramie 2015 r.) W ramach prowadzonych postępowań, decyzjami z dnia 23 marca 2016 r. Skarżący został objęty pomocą w postaci usług opiekuńczych w okresie od 1 kwietnia 2016 r. do 30 czerwca 2016 r. oraz pomocą w postaci bezpłatnego obiadu w ramach programu „Pomoc państwa w zakresie

dożywiania” realizowanego przez Dzienny Dom Pomocy Społecznej Wrzos w Tychach. Decyzje te nie zostały przez Skarżącego odebrane, stały się ostateczne. Ponadto, decyzją z dnia 23 marca 2016 r. został objęty wsparciem w formie zasiłku celowego z przeznaczeniem na dopłatę do dodatku mieszkaniowego w kwocie 50 zł oraz w formie zasiłku na zakup żywności w kwocie 150 zł. Kolejną decyzją również z dnia 23 marca 2016 r. Skarżący został objęty pomocą w ramach wieloletniego programu „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” w formie świadczenia pieniężnego w postaci zasiłku celowego na zakup posiłku lub żywności w kwocie 100 zł za okres od stycznia do marca 2016 r. Decyzje te nie zostały przez Skarżącego odebrane jednak zostały zrealizowane przez odbiór ww. kwot w kasie. Skarżący został również objęty pomocą w formie zasiłku stałego decyzją z dnia 7 października 2015 r.

Ww. decyzja została następnie zmieniona decyzją z dnia 16 listopada 2015 r. wysokość świadczenia ustalono w kwocie 303,73 zł (w okresie od października 2015 r. do października 2016 r.) Świadczenie za maj nie zostało jednak pobrane przez Skarżącego zgodnie z wypisem na liście nr Z.S 1310/2016 z dnia 13 maja 2016 r. Również zarzut braku pomocy w załatwieniu formalności związanych z przedłużeniem orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności oraz renty na drodze wyjątku nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż Skarżącemu została udzielona przez pracownika socjalnego informacja dotycząca miejsca i sposobu załatwienia formalności związanych z uzyskaniem orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, renty w drodze wyjątku oraz dodatkiem mieszkaniowym zgodnie z treścią notatki służbowej z dnia 12 maja 2016 r.

W tym stanie rzeczy Rada Miasta Tychy musiała uznać skargę za bezzasadną.